

at grundloven tilsagde, at vi skulle have en folkeafstemning. Det kan godt være, at der er nogle, der føler sig snydt, men det kan i hvert fald ikke være på grund af det, som Det Radikale Venstre har sagt under valgkampen.

Jeg skal ikke blande mig i, hvad andre har sagt. Men vi har entydigt sagt, at det her var partiets linje, og at det ville være partiets linje i Folketinget.

Så er der spørgsmålet om antallet af repræsentanter osv. Jamen det er da klart, at hvis der kommer flere mennesker ind i EU, så bliver Danmarks indflydelse relativt mindre. Sådan er det internationale samarbejde; det er logikken i det. Og vi mener stadig væk, at det er vigtigt, at Danmark er dér, hvor Danmarks skæbne afgøres. Det er det, som vi opfatter som suveræniteten. Vi vil have en stemme dér, hvor Danmarks skæbne afgøres.

Hvis vi betragter os som en lille isoleret ø – a la det tidligere Albanien, eller hvad ved jeg – så kan vi jo afgøre meget mere helt for selv, men til gengæld har vi overhovedet ingen indflydelse på verdenen omkring os. Det ønsker Det Radikale Venstre ikke. Vi ønsker at være med i verdenen omkring os – også fordi vi tror, at den har meget, meget stor betydning for Danmark. Vi har jo set under en enkelt krig eller to, at det har betydning, at vi har et samarbejde med vores omgivelser.

Kl. 15:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren hr. Morten Messerschmidt for et sidste spørgsmål.

Kl. 15:11

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg tror slet ikke, at fru Lone Dybkjær og jeg er uenige om, at det er godt med samarbejde. Det kan jeg ikke forstå at fru Lone Dybkjær kan antage. Det, vi er uenige om, er, hvordan man samarbejder, og hvad man samarbejder om. Og derfor er det jo lidt interessant at høre fru Lone Dybkjærs, jeg vil nærmest kalde det defaitistiske tilgang til hele spørgsmålet om Danmarks repræsentation. For er sandheden ikke, at Det Radikale Venstre og regeringen – og sikkert også Socialdemokraterne – overhovedet ikke har været villige til at kæmpe for, at den danske repræsentation faktisk skulle fastholdes?

Vi har jo ikke set den danske regering – ligesom f.eks. den italienske regering – kæmpe for, at vi ikke skulle have færre medlemmer af Europa-Parlamentet. Det lykkedes rent faktisk for

den italienske regering at undgå, at man ikke fik en reduktion, som der var lagt op til.

Tilsvarende kunne man jo også sagtens have kæmpet imod, at vi ikke skal have en fast kommissær. Det er da helt ulogisk, at det organ, som har eneret på at fremsætte forslag, i en tredjedel af perioderne ikke vil have en dansk repræsentant. Det vil sige, at Danmark ikke kan fremsætte forslag, fordi vi ikke har en direkte forbindelse til Kommissionen. Og der er det bare, jeg spørger: Er det en nationalistisk opfattelse? Eller er det i virkeligheden ikke bare udtryk for fuldstændig logisk tænkning, at hvis Danmark skal have den indflydelse, som fru Lone Dybkjær taler om, kræver det også, at vi har medlemmer i f.eks. Kommissionen? Og der er fru Lone Dybkjær altså med til at afskaffe det faste medlem.

Kl. 15:13

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til spørgeren. Værsgo til ordføreren at svare.

Kl. 15:13

Lone Dybkjær (RV):

Det er jo interessant, når modstanderne fastholder så stor betydning af Kommissionen, samtidig med at man siger, at Kommissionen er totalt udemokratisk.

Det, jeg har prøvet at sige, er, at den udvikling, der er sket i det europæiske samarbejde, er, at Kommissionen har fået mindre betydning – helt uomtvisteligt mindre betydning. De skal nu i samarbejde med Det Europæiske Råd fastlægge arbejdsplaner og alle den slags ting. Europa-Parlamentet har fået større indflydelse, Kommissionen er fuldstændig ude af billedet efter andenbehandlingen af direktiverne i Parlamentet, hvilket hr. Morten Messerschmidt ville kunne konstatere, hvis han i øvrigt deltog i Europa-Parlamentet – det er selvfølgelig op til ham selv og vælgerne at afgøre, om han vil det. Men der ville han finde ud af, at Kommissionen faktisk er ude af billedet; efter andenbehandlingen i Parlamentet er det kun Ministerrådet og Parlamentet, der forhandler.

Så er der så spørgsmålet om færre eller flere medlemmer. Danmark er jo i forvejen i forhold til sin befolkning overrepræsenteret – det ved jeg at hr. Morten Messerschmidt udmærket ved. Vi er overrepræsenteret. Så kan man altid spørge sig selv, om man skal bruge sin kvote på at blive endnu mere overrepræsenteret, eller om man vil bruge den på andre ting. Under alle omstændigheder må vi også spørge os selv om, hvor stor Kommissionen og hvor stort Europa-Parlamentet skal være. Hvis vi skulle have haft flere med-